Stan Lee SUNAR:

BARBAR CONAN

ANCAK EDİTÖR **ROY THOMAS**'IN KURGULAYABİLECEĞİ ŞAŞIRTICI BİR FİNAL, **JOHN BUSCEMA**, ÇİZER / **ERNIE CHUA** / ÇİNİLEYEN / **ROBERT E. HOWARD**'IN YARATTIĞI KARAKTERE DAYANDIRILMIŞTIR

HİKÂYENİN ÖZETİ: ŞİMDİ TURAN ORDUSUNDA PARALI ASKER OLAN KİMMERYALI CONAN, **CASUSLUK YAPMAK** İÇİN **WAN-TENGRİ** DENEN KENTE GELDİ...

AMA **ÖDÜLÜ, ÖLDÜRDÜĞÜ** HAYVANDAN VE SAVAŞÇILARDAN ÇOK DAHA **KORKUNÇTU..!**
ATEŞKULE'DE DEHŞET
SEN BİR **APTALSIN**, BARBAR! BENİ BASİTÇE **KUCAKLAMAK** YERİNE **PEÇEMİ** İNDİRMEYİ SEÇTİN!
ARTIK KARŞINDAKİNİN **ÖLÜM** OLDUĞUNU BİLİYORSUN!
SEN... ÖLÜMSÜN..!
TELİF SAHİBİ **CONDE NAST**'IN İZNİYLE **NORVELL W. PAGE**'İN **ATEŞTEN RÜZGÂRLAR** ADLI HİKÂYESİNDEN SERBESTÇE UYARLANMIŞTIR...

BANA GEL, EY ADAM... TATLI ŞARKILARIM YÜREĞİNİN VAHŞİ ATIŞINI DURDURSUN... YAŞAM DENEN SONSUZ İSKENCEDEN KURTULMANI SAĞLAYAYIM.
GEL... İZİN VER, SENİ KUCAKLAYAYIM... ŞİMDİ!
HAYIR!
HAYIR DEDİM, KADIN! ÖLÜM OLABİLİRSİN, AMA BELKİ DE DEĞİLSİN!
...VE KARŞIMDA İNSAN BEDENİNDE DURDUĞUNA GÖRE...
...SENİ TUTABİLİRİM...
...ŞİMDİ SANA BİR SORUM VAR:
WAN-TENGRİ'Yİ TEK BİR KİŞİ NASIL YÖNETEBİLİR?
DEMEK EFSANEYİ BİLİYORSUN...
KHİTAİ'DE, ÖLÜM, ONU TUTMAYA CESARET EDEBİLENİN SORUSUNU YANITLAMAK ZORUNDADIR!
...AMA, BENİ YANITI DUYABİLECEK KADAR UZUN SÜRE TUTABİLECEK MİSİN?
BAK, BARBAR! ELİNE BAK!
E..ELİM..?
EVET, BARBAR...
ELİN!
GÖZLERİMİN ÖNÜNDE YAŞLANIYOR... BURUŞUYOR...
KILICIMI BİLE TUTACAK GÜCÜM KALMADI!
BU BÜYÜ!

ADİL PRENSESLERİ YEDİ BÜYÜCÜ TARAFINDAN HAPSEDİLEN BİR KENTTE BAŞKA NE BEKLİYORDUN?
ÇOK GEÇ OLMADAN... BIRAK BENİ...
...AYNI YEDİ ŞİMDİ DE ZEVKLE SENİN ÖLÜMÜNÜ İZLİYOR

AĞZIMDA KALAN BİR İKİ DİŞLE TEKRARLIYORUM...
HAYIR!

ZAVALLI, APTAL, BUDALA ADAM... EFSANELERDE BAHSEDİLEN BATIDAN BURAYA KADAR SIRF KRALLIĞIMA GEÇMEK İÇİN GELDİN..
BIRAK BENİ, BELKİ HÂLÂ BİR KAÇ DAKİKAN, HATTA YILIN KALMIŞ OLABİLİR...
...YA DA TUTMAYA DEVAM ET VE SANİYELER İÇİNDE YAŞAMA VEDA ET!
O ZAMAN BIRAK, ÖLEYİM!

KİMMERYA'NIN VAHŞİ TEPELERİNDE ÖZGÜR DOĞDUM.. VE AYNI ŞEKİLDE ÖLECEĞİM!
BENİ DUYUYOR MUSUN, KADIN? DUYUYOR MUSUN?
EVET, BARBAR...

...SENİ DUYUYORUM.
CROM'UN İBLİSLERİ!
KAZANDIM!
TEKRAR.. GENCİM.. ACABA GERÇEKTEN YAŞLANMIŞ MIYDIM?..

SORUMA YANIT VER, KURUKAFALI KADIN... YOKSA ÖLÜM ÖLEBİLİYOR MU, ÖĞRENECEĞİZ!
WAN-TENGRİ'Yİ TEK BİR KİŞİ NASIL YÖNETEBİLİR?
YAKLAŞ O ZAMAN... ÇÜNKÜ YANITIMIN YEDİ BÜYÜCÜ TARAFINDAN...
...DUYULMASINI İSTEMEDİĞİNDEN EMİNİM!

SURAYA BAKIN, BÜYÜCÜ KARDEŞLERİM! KULAĞINA BİR ŞEYLER FISILDIYOR.
BÖYLE BİR ŞEYİN OLMAMASI GEREKİYORDU!
O KEMİK MASKESİNİN ARDINDAKİ KADININ KİM OLDUĞUNU SÖYLEYİN!

NE? TEK SÖYLEYECEĞİN BU MU?
YETERLİ DEĞİL.
DAHA FAZLA BİLGİ VER, YOKSA...
ŞANSINI ZORLAMA, BARBAR..

...HERHANGİ BİRİNDEN ÇOK DAHA FAZLASINI BİLİYORSUN, İSTER CANLI OLSUN...

...İSTER ÖLÜ!!!!!!!!
GERİ DÖN! GİDEMEZSİN... HÂLÂ KOLUNU...

...TUTU...

...YORUM...

KASSAR: CONAN, KASSAR ADINDAKİ BU ÇOBANI KURTARMAK ADINA BU KARANLIK YERE GELMİŞ, AMA ÇOK GEÇ KALMIŞTI.
ARTIK KAÇMASI GEREKTİĞİNİ DÜŞÜNDÜ...
AMA ÇİZMELİ AYAKLAR ÇOKTAN BARBARIN ÇIPLAK BACAKLARINI SARMIŞLARDI VE...

DUR, YABANCI! EFENDİM YEŞİL BÜYÜCÜ, BU KENTİ TEK BİR KİŞİNİN NASIL YÖNETECEĞİNİ SÖYLERSEN SANA İYİ BİR ÖDEME YAPACAK!
DEMEK HİÇBİRİNİZİN ONURU YOK, BÜYÜCÜLERİNİZİN BİLE.
ONU DİNLEME, BUDALA...

KARA BÜYÜCÜ, O YEŞİL ŞARLATAN! SÜRÜNDÜRECEK KADAR ZENGİNDİR.
SENİ EN VAHŞİ DÜŞLERİNİN BİLE ÖTESİNDE BİR ZENGİNLİĞE KAVUŞTURABİLİRİM.
HAYIR! BENİM EFENDİM...

TÜM BU BAĞIRIŞMALAR ZAVALLI BARBAR KULAKLARIMI ACITIYOR.
TEK BİR BÜYÜCÜYLE ANLAŞABİLECEĞİM ZAMAN KARŞIMA ÇIKIN, YEDİ DEĞİL.
CONAN'IN SÖZLERİNİN ARDINDAN BİR AN İÇİN DERİN BİR SESSİZLİK OLDU.

SONRA...
ÖLDÜRÜN! ALTIN EFENDİ ADINA SALDIRIN!
HAYIR! KAZANAN KIZIL BÜYÜCÜ OLACAK!

ŞİMDİ ARENA ÖLÜM VE VAHŞET...
...ÇIĞLIKLARIYLA İNLİYORDU...

...YEDİLER BİLE BU SAVAŞIN İÇİNDEYDİ...

CONAN ANİDEN SAYISIZ ÇARPIŞAN KILIÇLA ÇEVRİLMİŞTİ...
BİR AN İÇİN BU DÖVÜSÜ HİÇ BAŞLATMAMIŞ OLMAYI DİLEDİ.

O SIRADA, DİĞERLERİNDEN AYRI DURAN BİR GÖLGE...
BU TARAFTAN, EFENDİM...

ÖZGÜRLÜK VE YAŞAM BU TARAFTA!
BOURTAİ! ÖNCE BENİ TUZAĞA SÜRÜKLÜYOR, SONRA DA YİNE KURTARMAYA GELİYORSUN!
BENİ YANLIŞ ANLAMIŞSIN, EFENDİM, ÇOK YANLIŞ... DEDEMİN YEDİNCİ BAŞPARMAĞI ADINA YEMİN EDERİM!
BU KARANLIK TÜNELLERDE BİRBİRİMİZİ KAYBETTİK, O KADAR.
BU TARAFTAN... SANA GÖSTERMEM GEREKEN BİR ŞEY VAR.
BAK! TSİEN HUİ'NİN EVİNDE BIRAKTIĞIN ÇİZMELERİ BULDUM.
GÖRDÜN MÜ? SANA ASLA İHANET ETMEDİM...
SENİ YALANCI MAYMUN! FAZLADAN EKMEK İÇİN SEN KENDİ ANNENİ BİLE SATARSIN!
A..ASLINDA... HAKLISIN!
SANA ASLA İHANET ETMEM DEMEDİM, İHANET ETMEDİĞİMİ SÖYLEDİM.
LÜ..LÜTFEN...
PEKÂLÂ, PEKÂLÂ... SEN KÜÇÜK, YALANCI BİR FARESİN.
ŞAFAK YAKLAŞMIŞ OLMALI. TEKRAR KARANLIĞI BEKLEYELİM...
...DAHA DOĞRUSU ALACAKARANLIĞI, BU KENT ALEVLERİN İÇİNDE GECE BİLE AYDINLIK...
SONRA HAREKETE GEÇERİZ.
HAREKETE GEÇMEK Mİ, EFENDİM? AMA KURTARMAK İÇİN GELDİĞİN ADAM ÖLDÜ, NE..?
KENDİME GÖRE NEDENLERİM VAR. GÜNBATIMINDA ANLARSIN.
CONAN UYKUYA DALDI... VE DÜŞÜNDE, HAYVANLA, İNSANLA, SONRA DA KENDİSİNE ÖLÜM DİYEN SIRITAN KURUKAFAYLA YAPTIĞI DÖVÜŞLERİ GÖRDÜ.
...KULAKLARINDA ÇINLAYAN ÖLÜMÜN ŞARKISINI... ÖLÜME KARŞI KAZANDIĞI ZAFERİN ARDINDAN FISILTIYLA GELEN YANITI...
VE...
UYAN, EFENDİM, VAKİT GELDİ!

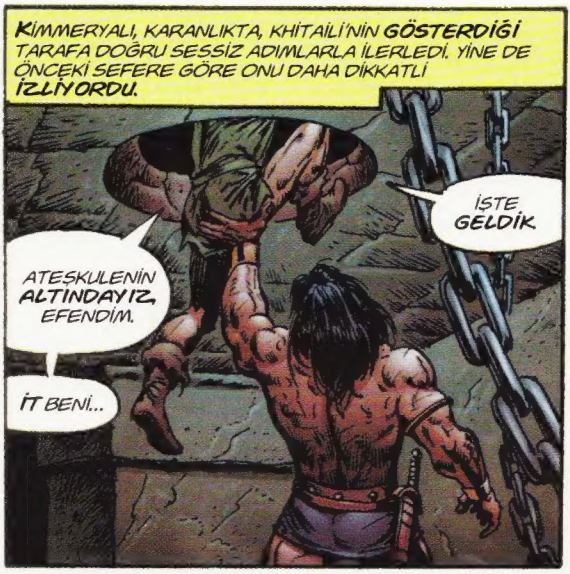
KİMMERYALI, KARANLIKTA, KHİTAİLİ'NİN GÖSTERDİĞİ TARAFA DOĞRU SESSİZ ADIMLARLA İLERLEDİ. YİNE DE ÖNCEKİ SEFERE GÖRE ONU DAHA DİKKATLİ İZLİYORDU.
İŞTE GELDİK.
ATEŞKULENİN ALTINDAYIZ, EFENDİM.
İT BENİ...

AMA HÂLÂ, BURADAN KAÇIP HIRSIZ DOSTLARIMIZIN YANINA DÖNMENİN DAHA AKILLICA OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORUM.
DÜŞÜNME, MAYMUN SURAT. SADECE YÜRÜ.
GARİP, HİÇ MUHAFIZ YOK.

AH, HÂLÂ AVLUDA KILIÇLARI BİRBİRLERİNİN GIRTLAĞINDA.
...ÖYLECE DURUYORLAR...

BURADA YAŞAYAN MUHAFIZLAR OLSA DA OLMASA DA, EFENDİM...
...KİMSE YOKKEN HIZLI HAREKET EDELİM.

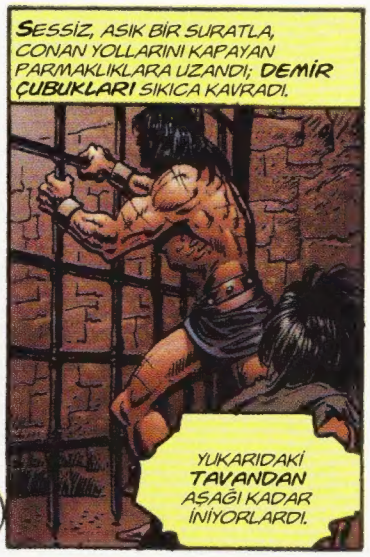
SESSİZ, ASIK BİR SURATLA, CONAN YOLLARINI KAPAYAN PARMAKLIKLARA UZANDI; DEMİR ÇUBUKLARI SIKICA KAVRADI.
YUKARIDAKİ TAVANDAN AŞAĞI KADAR İNİYORLARDI.

TEK KELİME ETMEDEN, EN ALTTAKİ ÇUBUĞA YÜKLENDİ...
...TÜM GÜCÜYLE YUKARI DOĞRU ÇEKMEYE BAŞLADI, ÖNCE DEMİR ÇUBUK SANKİ KENDİ YAŞAMI VARMIŞCASINA DİRENDİ...

SONRA...
...TAŞ, BOYUTAİ. İLERDEKİ DUVARIN KARŞISINDAKİ GENİŞ TAŞI..!
...ALTINA SOK... ONU ALIP PARMAKLIĞIN ALTINA SOK...
ÇABUK!

TAMAM, EFENDİM! SANA KENDİMİ KANITLAYACAĞIM... GERÇEKTEN KANITLAYACAĞIM!
ALTI BACAKLI BİR KERTENKELEDEN BİLE HIZLI...
SUS... VE ŞU TAŞI... GETİR!
BÖYLESİ DAHA İYİ.
CROM, SEN HİÇ SUSMAZ MISIN BE ADAM?
ŞİMDİ NEREYE..?
SANIRIM, BU TARAFTAN...
AIIIEEE! BU YARATIK DAHA ÖNCE BURADA DEĞİLDİ, YEMİN EDERİM!
YARI KARANLIKTA İLK BAKIŞTA YARATIK BİR ASLANA BENZEYEBİLİRDİ...
...DEV GİBİ, KARA YELELİ BİR ASLANA!
AMA SURATINDA BİR GARİPLİK VARDI... BİÇİMİ, GÖRÜNÜŞÜ... İNSANA BENZER BİR ŞEY...
...TARTIŞMASIZ, HEMEN ANLAŞILAN BİR ŞEYTANİLİK!
BU ŞEY BARBARIN EN İLKEL KORKULARINI SU YÜZÜNE ÇIKARMIŞTI... KELİMELERLE ANLATILAMAZ BİR NEFERETLE ÖNE DOĞRU ATILDI.
AMA, KILIÇ DAHA HAVADAYKEN CANAVARIMSI YARATIK GÖKGÜRÜLTÜSÜNÜ ANDIRAN ÖFKE DOLU BİR KÜKREMEYLE...
...KHİTAİ BÜYÜCÜLERİNİN BİLE BU EFSANE HAYVANIN GÜCÜ HAKKINDA YANILABİLECEKLERİNİ KANITLADI!
CROM'UN İBLİSLERİ!

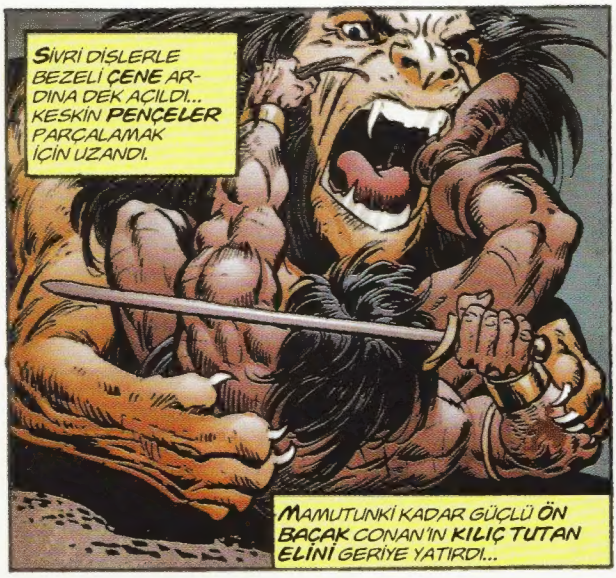
SİVRİ DİŞLERLE BEZELİ ÇENE ARDINA DEK AÇILDI... KESKİN PENÇELER PARÇALAMAK İÇİN UZANDI.
MAMUTUNKİ KADAR GÜÇLÜ ÖN BAÇAK CONAN'IN KILIÇ TUTAN ELİNİ GERİYE YATIRDI...

...TA Kİ, ÇARESİZLİK İÇİNDE, DEHŞETLE AÇILMIŞ GÖZLERLE VE TÜM BENLİĞİNİ SARAN KORKUNUN ETKİSİYLE...

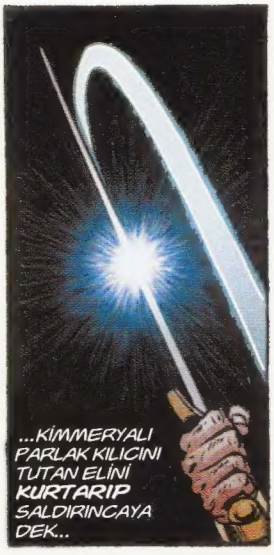
...KİMMERYALI PARLAK KILICINI TUTAN ELİNİ KURTARIP SALDIRINCAYA DEK...

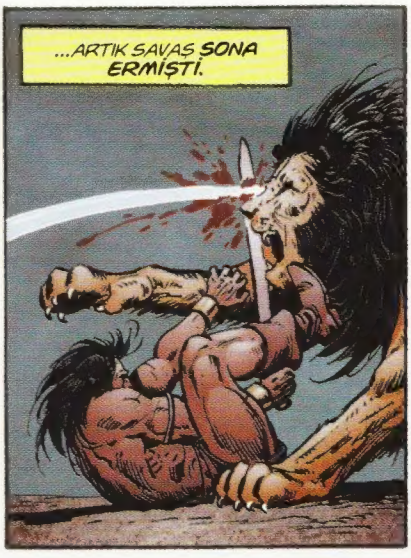
...ARTIK SAVAŞ SONA ERMİŞTİ.

İSHTAR! ÖLDÜRMEK ÜZERE OLDUĞUM ŞEY, İNSAN SURATLI BİR YARATIKTI...
...AMA TAM BEN VURURKEN SANKİ BÜTÜNÜYLE ASLANA DÖNÜŞTÜ...
...NEYSE Kİ ASLANLAR ÖLDÜRÜLEBİLİR!

EVET, DOSTUM, PEKİ YA BİR ADAM?..

ASLANLA DÖVÜŞÜRKEN PENÇE DARBELERİYLE YARALANDIN, KOLAY OLMAYACAK.
DAHA DA ÖNEMLİSİ, KARŞINDA KORKUNÇ SHAMAASH VAR!

DEV BAŞKA BİR ŞEY SÖYLEMEDİ, ZATEN GEREK TE YOKTU.
HIZLA SAVRULAN ÖLÜMCÜL TOPUZU ONUN YERİNE KONUŞUYORDU.
YA DA EN AZINDAN KONUŞACAKTI... TABİİ EĞER CONAN BİR KURT ÇEVİKLİĞİYLE HIZLA YANA KAÇARAK DARBEYİ SAVUŞTURMASAYDI.
BARBAR DEV DÜŞMANININ AÇIĞINI KOLLADI, BİR PANTER GİBİ ATILARAK KILICINI KALDIRDI...
...VE TAM HEDEFİNE SAPLAYARAK BU KIŞA SAVAŞI SONLANDIRDI.
BİR ÇIĞLIK DUYULDU.
HAYIR! OLAMAZ!
OLUYORUM! BUNU... HİSSEDİYORUM!
AMA... BÜYÜCÜLER... BU BEDENDE ÖLECEK OLURSAM... YEDİ CEHENNEMDE... YEDİ SONSUZLUĞU YAŞAYACAĞIMI... SÖYLEMİŞLERDİ!
ÖLMEME İZİN VERME... YALVARIYORUM... İZİN... VERME...
YARDIM?!
GÖZ KIRPMASI KADAR KISA BİR AN CONAN BÜYÜCÜLERİN VE PAPAZLARIN SÖYLEDİKLERİNİN DOĞRU OLUP OLMADIĞINI MERAK ETTİ.
BELKİ DE CEHENNEM VARDI.
EĞER VARSA, MUTLAKA KENDİ KORKAKLIKLARI İÇİNDE, YALVARARAK ÖLENLERE AYRILMIŞ OLMALIYDI.
EN AZINDAN, ZAMANI GELDİĞİNDE, KENDİ SONUNU SESSİZCE KARŞILAYACAKTI... VE O GÜN MUTLAKA GELECEKTİ.
EFENDİM...
VE...
BAŞARACAĞINI BİLİYORDUM, EFENDİM. BOURTAİ SANA GÜVENMİŞTİ.
Ö..ÖLDÜ... DEĞİL Mİ?..

ÖLDÜ... HER NE DEMEKSE...
ŞİMDİ NEREYE, MAYMUN SURAT?
ADIM BOURTAİ, EFENDİM... LÜTFEN!
PRENSESİN ODASI BU KAPILARIN ARDINDA.

ÖYLEYSE... GERİ ÇEKİL, MAYMUN SURAT...
BAKALIM KHİTAİ AĞACI...

...KİMMERYA GÜCÜNE KARŞI KOYABİLECEK Mİ?!

BELLİ Kİ KOYAMADI. BÜYÜCÜLER KONUK BEKLEMİYORMUŞ.
ÇABUK OL, KADIN... HEMEN MUHAFIZLARI...
AMA HANGİ ŞEYTAN...
PRENSESİN KORUMALARI, EFENDİM.

KİMSEYİ ÇAĞIRMAYACAKSIN, İHTİYAR.
SEN, KIZ... PRENSES SEN MİSİN?
EVET VE SENİN KİM OLDUĞUNU BİLİYORUM.
SEN, ATEŞTEN RÜZGÂRLARIN FISILDADIĞI BARBARSIN. CONAN DENEN ADAM.

KAYNAKLARIN İYİ VE HIZLI, KIZ.
AMA ŞİMDİ... KILICIMIN İŞİ VAR!
NE YAPI..?

SADECE ŞU GÜZEL ALTIN ZİNCİRLERİ KESİYORUM, PRENSES.
ZATEN ANCAK GÜCSÜZ BİR KADINI TUTMAK İÇİN YAPILMIŞLAR.
SENİN DE GÖRDÜĞÜN GİBİ... BEN DE SADECE BİR KADINIM...
VE GÖZLERİNDEKİ ATEŞTEN SENİN DE ÖYLE DÜŞÜNDÜĞÜNÜ FARK EDEBİLİYORUM.
GENÇ YAŞAMININ ALTI AYINI BİR ŞATODA KİLİTLİ GEÇİREN BİRİ İÇİN OLDUKÇA DİKKATLİSİN.
VE GÖRDÜĞÜM BİR ŞEY DE... SEN YANIMDA OLDUĞUN SÜRECE WAN-TENGRİ TEKRAR BENİM OLABİLİR!
BİR GEMİ DOLUSU ALTIN KAZANMAK İSTEMEZ MİSİN?
İSTERİM, AMA... BİZ KONUŞURKEN İHTİYARLA KADIN KAYBOLMUŞLAR.
EĞER MUHAFIZLARA BURADA OLDUĞUNU SÖYLERLERSE İŞİMİZ BİTER! HİÇ ZAMAN...
BU TARAFTAN, EFENDİM... İZLE!
BU KORİDORLARI İYİ BİLİYORSUN, BOURTAİ.
GECELERİ BURADA DOLAŞAN FARELERİN KUZENİ OLMALISIN.
BU MERDİVENLER YUKARI ÇIKIYOR.. AMA BAŞKA SEÇENEĞİMİZ YOK. BELKİ YUKARIDA...
CROM'UN KEMİKLERİ! BU DA NE??
KHİTAİLİ RÜZGÂR ŞEYTANLARININ PUTU MU?
YEDİLER ONA MAKİNE DİYORLAR!
BU KELİMENİN ANLAMINI BİLMİYORUM...
...AMA SANIRIM ATEŞTEN RÜZGÂRLARLA BİR İLGİSİ VAR, EVET.
BU OLUKLAR... YA DA HER NEYSELER... ATEŞİ KULEDEN GÖĞE TAŞIYORLAR.
SICAKLAR VE DAHA ÖNCE HİÇ GÖRMEDİĞİM BİR METALDEN YAPILMIŞLAR. BELKİ...
HEY, DUR! BU KULEDE BİRDEN FAZLA FARE VAR!

DEMEK MUHAFIZLARI ÇAĞIRMAYA GİTMEDİNİZ, YANILMIŞIZ. TERSİNE, BURAYA SAKLANDINIZ!
NEDEN?

HÂLÂ KONUŞABİLİYORKEN DOĞRUYU SÖYLE, KÖPEK!
DUR! BENİ ÖLDÜRME... LÜTFEN! BEN ÇOK.. ÇOK YAŞLIYIM!
BANA, ATEŞKULENİN TEPESİNİ KAPATMAM EMREDİLDİ.
AMA ÇOK YAVAŞIM!

NEDEN KORKUYORSUN? BU... MAKİNE OLMASA DA BÜYÜCÜLER FAZLASIYLA GÜÇLÜ DEĞİLLER Mİ?
OLMADIKLARINI DÜŞÜNÜYORLAR.
HERKESİ KONTROL ALTINDA TUTAN EN ÖNEMLİ ŞEY ATEŞTEN RÜZGÂRLAR.
BURADAKİ HAVADA BİR ŞEY VAR.. YEDİLERİN KEŞFETTİKLERİ BİR ŞEY...

BU OLUKLARDAN GEÇEN ALEVLERLE BESLENEN... VE SONRA..
...GECE GÖĞÜNÜ KIZGIN BİR TANRININ MEŞALESİ GİBİ AYDINLATAN BİR ŞEY...
ONU YÖNETEN, WAN-TENGRİ'YE HAKİM OLUR!
BANA SÖYLENENLER FARKLIYDI.
O ZAMAN YALAN SÖYLEMİŞLER! DIŞARI BAK!

YEDİLER ARASINDA SAVAŞ ÇIKTIĞI DIŞARDAKİ MUHAFIZLARA DA İLETİLDİ...
ONLAR DA SAVAŞA KATILIYORLAR...
ÖLÜM KOKUSU ALAN KURTLAR GİBİ BİRBİRLERİNE SALDIRIYORLAR.

UZUN DAKİKALAR BOYUNCA, CONAN, PRENSES VE GARİP GARDİYAN, KIZIL, MAVİ, ALTIN RENGİ VE YEŞİLİN KARIŞMASINI, RENKLERİN AVLUDA YARATTIĞI KARMAŞAYI İZLEDİLER.
VE SONUÇTA.. BASKIN ÇIKAN RENK KIZIL OLDU.

KISA ZAMANDA KENT HALKI KARGAŞANIN FARKINA VARDI VE KULEYE SALDIRIYA GEÇTİ.
UZUN VE KESKİN UÇLU MIZRAKLAR BİLE ONLARI ENGELLEMEYE YETMEDİ...
GÖRÜYOR MUSUN, KURTARICIM? HALKIMIN BENİ NE KADAR SEVDİĞİNİ GÖRÜYOR MUSUN?
BENİ DİNLEYİN BÜYÜCÜLER! HEMEN BU KENTİ TERK EDİN...
DAHA ÇOK YEDİLERDEN NE KADAR NEFRET ETTİKLERİNİ GÖRÜYORUM.
...ÇÜNKÜ ADİL PRENSES ARTIK ÖZGÜR!
ASLA! KAYBEDİLENLER GERİ KAZANILABİLİR!
WAN-TENGRİ'Yİ HÂLÂ BİZ YÖNETİYORUZ!
YÖNETMEK Mİ? EVET... ATEŞTEN RÜZGÂRLARIN SALDIĞI KORKUYLA!
AMA YA BU KULE BENİM HAKİMİYETİMDE KÜL VE DUMANDAN İBARET OLURSA?
GÜCÜNÜZ YİTİP GİTMEZ Mİ?
DOĞRU BİR NOKTAYA DEĞİNDİN, PRENSES.
O MAKİNENİN... METALİ... ÇOK GARİP!
CELİKTEN İNCE AMA ISIYA DAYANIKLI...
YİNE DE BENCE İYİ VE GÜÇLÜ BİR KILIÇ...
...DAYANMAK ÜZERE YAPILMAMIŞ!

CONAN, İLK OCAĞIN İÇİNDE, KOR OLMUŞ KÖMÜRDEN TOPU... ATEŞTEN RÜZGÂRLARIN ANASINI GÖRDÜ.
OTURTULDUĞU GARİP ALETİN NE OLDUĞUNU ANLAMAMIŞTI...
...AMA KÖMÜRÜN ÇELİKTEN YUMUSAK OLDUĞUNU BİLİYORDU!
KISA BİR SÜRE İÇİN GÖK ATEŞTEN RÜZGÂRLARIN PARLAKLIĞIYLA AYDINLIĞINI KORUDU.
SONRA AZALDI, AZALDI...
...VE YİTİP GİTTİ!
YARIM YILDIR GECEYİ UNUTMUŞ İNSANLARIN ÜZERİNDE BUNUN NASIL BİR ETKİSİ OLUR?
ÖNCE SANKİ TANRILARI ÖLMÜŞÇESİNE DERİN BİR SESSİZLİĞE BÜRÜNDÜLER..
...HALBUKİ ALTI AYDIR İLK DEFA BELKİ DE ÖZGÜRCE KONUŞABİLİRLERDİ!
SONRA ONLARI KORKUYLA YÖNETENLERİ HATIRLADILAR..
...ATEŞTEN RÜZGÂRLARIN ARDINA SIĞINAN YEDİLERİ..
...VE ONLARIN ARDINDAKİ... GÖKKUŞAĞININ RENKLERİNİ YANSITAN ZIRHLARIYLA MUHAFIZLARI.
ŞİMDİ KARŞILARINDA SADECE MUHAFIZLAR VARDI.

MUHAFIZLAR YAVAŞÇA..
...ATEŞTEN RÜZGÂRLARIN DİNMESİYLE, YAŞAMLARI İÇİN SAVAŞANLAR TARAFINDAN YOK EDİLDİLER.
VE KALABALIK, YEDİLERDEN GERİYE KALANLARA DOĞRU ATILDI...
BİR ANLIK ÇILGINLIK VE BİRİKEN ÖFKENİN VERDİĞİ GÜÇLE BÜYÜCÜLERE SALDIRDILAR...
...BELKİ DE İLK DEFA BÜYÜCÜLERİN DE...
...BİRER İNSAN OLDUKLARINI FARK ETMİŞLERDİ.
CİNAYETLERİNİN, HİLELERİNİN, ZALİMLİKLERİNİN BEDELİNİ ÖDEMESİ GEREKEN İNSANLAR.
HAYIR!
HAYIIR!
YAKINDA, WAN-TENSHİ DENEN KENTİN YUDİ KAPISINDA KELLELERİ KALLANACAK OLAN İNSANLAR.
KISACASI, ÖLEBİLEN İNSANLAR.

EVET! ÇOK GÜZEL.
ADİL PRENSESİNİZE SAYGILARINIZI SUNUN.
ÇÜNKÜ SİZE KARŞI MERHAMETLİ OLACAĞIM, ÇÜNKÜ BABAMIN ÖLÜMÜNÜ VE HAPSEDİLİŞİMİ UNUTMAYACAĞIM.
AMA ARTIK BU KENTİN TEK HAKİMİ OLDUĞUMUN BİLİNCİNDEYİM.

BENİ KURTARAN ADAM, BARBAR BATIDAN GELEN CONAN...
...SAĞ KOLUM, KOMUTANIM OLACAK.
ÜZGÜNÜM, PRENSES...

...BEN KİMSENİN EMRİ ALTINDA ÇALIŞAMAM.
BANA SÖZ VERDİĞİN GEMİ DOLUSU ALTINI ALIP... YOLUMA GİDECEĞİM.

EFENDİM! KUTSAL YUN ADINA... NE YAPIYORSUN?
BURADA KRAL OLABİLİRSİN, BENSE SENİN DANIŞMANIN..!
SENİ DOĞRU MU DUYDUM, BARBAR?
ÖNERİMİ GERİ Mİ ÇEVİRİYORSUN?

SANIRIM ÖYLE, PRENSES.
ŞİMDİ, GEMİ DOLUSU ALTINDAN BAHSEDELİM..!

İSTEDİĞİN BUYSA, ALACAKSIN!
GİDİN, HALKIM... ARTIK O GÜZEL KAFALARINIZI BÜYÜ VE DEVLET İŞLERİYLE YORMAYIN.
PRENSESİNİZ SİZİ EN İYİ BİLDİĞİ YÖNTEMLERLE KORUYACAK...
SİZE EMREDİYORUM, EVLERİNİZE GİDİN!

SANA GELİNCE, BARBAR:
CHİEN SU... GİT VE ONURLU KURTARICIMIZIN YOLCULUĞU İÇİN GEREKEN HAZIRLIKLARA BAŞLA.
...VE YEDİLERİN KÜLEDE SAKLADIKLARINI BİLDİĞİM HAZİNEDEN BARBARA SÖZ VERDİĞİM KADARINI AYIR.
EMREDERSİNİZ, YÜCE EFENDİM..!

GÖRDÜN MÜ, CONAN? BEN SÖZÜMÜ TUTARIM.
BÜYÜCÜLERİN HAZİNESİYLE.
...ELE GEÇİRMEK İÇİN BABAMI ÖLDÜRDÜKLERİ HAZİNEYLE.
BAK, NASIL PARLIYORLAR, IŞIK SAÇIYORLAR..!
ÇOK ETKİLEYİCİ.

MÜCEVHERLERİ ALDIĞIMA GÖRE, ARTIK GİDEBİLİRİM.
EFENDİM... BEKLE! DÜŞÜNÜYORDUM DA, EFENDİM...
EMİNİM DÜŞÜNÜYORSUNDUR.
BU HAZİNEYİ TAŞIMAK İÇİN YARDIMA İHTİYACIN OLACAK..!
VE HARCAMAK İÇİN, DEĞİL Mİ, MAYMUN SURAT?
GEL HAYDİ!

SENİN GİBİ BİRİ İÇİN İYİ BİR YARDIMCI OLACAĞIM, EFENDİM, GÖRECEKSİN!
AZ KONUŞMANIN DA ERDEM OLDUĞUNU SÖYLERLER.
EN ÖNEMLİ YEDİ ERDEME SAHİBİM: SADAKAT, NAMUS, TUTUMLULUK...
EVET, DEMEK YEDİ ERDEMİN ALTISINA SAHİBİM.

ÇOK GÜZEL BİR GEMİ, EFENDİM. SÖYLESENE...
NEDEN WAN-TENGRİ'DE KALMAK YERİNE TURAN'A DÖNÜYORSUN?
ORAYA GİTTİĞİMİ KİM SÖYLEDİ?
ÖZGÜR BİR ADAMIN KRAL YILDIZ'A CASUSLUK YAPMASINA GEREK YOKTUR.

AYRILMAMLA İLGİLİ "ÖLÜM" KULAĞIMA BİR ŞEY FISILDADI...
...ŞÜPHESİZ, BİR ŞEKİLDE BÜYÜCÜLERİ BİRBİRİNE DÜŞÜRMEK İÇİN PRENSES TARAFINDAN GÖNDERİLMİŞTİ.
NEYSE, "ÖLÜM" PRENSESİ YÖNETENİN WAN-TENGRİ'Yİ DE YÖNETECEĞİNİ SÖYLEDİ.
VE HİÇBİR ERKEK O CADIYA UZUN SÜRE HÜKMEDEMEZ... BEN BİLE.
EFENDİM... SIRTIMIZDAN VURAN BİR SICAKLIK HİSSEDİYORUM. NE..?

BAK, MAYMUN SURAT! ATEŞKULE TEKRAR ÇALIŞMAYA BAŞLADI... BU KEZ PRENSESİN YAPTIĞINA KUŞKU YOK.
EMİNİM YEDİ BÜYÜCÜNÜN YEDİSİNDEN DE DAHA ACIMASIZ OLACAK!
HİÇBİR KADININ SÜS KÖPEĞİ OLMAYA NİYETİM YOK!

HAH! CROM ADINA, BU MAVİ GÖZLÜ BARBAR SENİN BÜYÜLERİNE KANMADI, PRENSES!
SENİN KRALLIĞINA İHTİYACIM YOK, ARTIK BİR KRALLIK SATIN ALACAK KADAR ZENGİNİM...
AMA...
MİTRA! HANGİ ŞEYTAN... GEMİ NEDEN BATIYOR? AYAKLARIM...
...ISLANIYOR, EFENDİM.
GÜZEL GEMİMİZ, GÖZLERİMİZİN ÖNÜNDE SU ALAN KÜÇÜK BİR TEKNEYE DÖNÜŞTÜ.
MÜCEVHERLER, KÖPEK...
MÜCEVHERLERİME...
...BAK.
BU ONUN İŞİ... ONUN! ONLARI GERİ ÇAĞIRDI... HEM GEMİ HEM DE MÜCEVHERLER...
...SANKİ HİÇ BURADA OLMADILAR!
DAHA ÖNCE ONA CADI DEMİŞTİM...
...AMA ONUN DA BİR BÜYÜCÜ OLDUĞUNU SÖYLERKEN SEN ÇOK DAHA HAKLIYDIN.
KENTE GERİ DÖNÜP...
DÖNÜP NE? YEDİ BÜYÜCÜYÜ...
...ALTEDEN BİRİNE KARŞI MI KOYALIM?
HAYIR, YARIN GÖLÜ GEÇMİŞ OLURUZ. ORADA FETHEDECEK YENİ KENTLER BULURUZ.
O ZAMANA DEK, KÜREK ÇEKMEYE DEVAM ET, MAYMUN SURAT...
...KÜREK ÇEKMEYE DEVAM ET.
~SON~

6. CİLTTE: KARA-ŞEHİR'İN CEHENNEM YARATIĞI!

YENİDEN KRALLAR YOLUNDA

Barbar Conan #27-34 arasında Kişisel bir Gezinti
Yazan, Roy Thomas

Conan Efsanevi Maceralar Dizisi'nin bu cildi, ilk dört kitaba kıyasla, benden çok Robert E. Howard'a ait denebilir.

Barbar Conan'ın geçen 26 sayısında REH'in pek çok hikâyesini ve 1930'larda yazılan Conan maceralarını muhteşem çizerler Barry Smith, Gil Kane ve John Buscema'nın da katkılarıyla çizgi romana uyarladım. Bunu yapmamın sebeplerinden biri de, okurların yazarın şiirsel üslubunu olabildiğince tanımalarını sağlamaktı. Bu arada, 1.sayıdan itibaren başka farklı hikâyeleri de adapte ettim - John Jakes ve Michael Moorcock'un öyküleri de bunlara dahildir. 19. sayıda başlayarak 26. sayıya kadar süren 'Tarım Savaşı' aralarında en gurur duyduğum adaptasyonlardan biridir.

Bu zaman süresince, nedense, Marvel'daki işlerim de yoğunlaşmıştı - şirketin yöneticisi ve yayıncısı olan Stan Lee'nin kendini merdivenlerden aşağı atmasıyla 1972'nin ortalarında Yayın Yönetmeni oluşum buna etkendir. Ofise, haftada iki üç kez gelerek diğer günler evden çalışmak yerine artık Pazartesi'nden Cuma'ya ofiste olmak ve senaryolarımı geceleri ile hafta sonlarında yazmak zorundaydım. Yine de, Conan'ın olağandışı yaşamı REH'in bir sonraki hikâyesi 'Kara Köpek'e gelinceye dek, Howard'ın pek çok farklı hikâyesini **Barbar Conan**'a uyarlamam gerekmişti (tabii ajansı Glenn Lord'un izniyle), hatta arada başka yazarların öykülerini kullanmıştım. Bu arada, Conan'a uyarlanmak için 'son derece uygun' bir hikâye bulduğumda, izinler almak, hikâyeye notlar düşmek gibi zorunluluklar yaşıyordum ki; bu da John Buscema'yı tamamen yeni bir Conan öyküsüne başlamaya razı etmekten çok daha fazla zamanımı alıyordu... tabii pek çok metnin yeniden yazılması gerekiyordu. Yine de benim için sorun değildi... en önemlisi de; hepsinin **Barbar Conan**'a uyduğunu hissediyordum.

Hepsinin arasında: bu kitaptaki yedi hikâyenin içinde sadece biri - 'Mezardaki Gölge' - tam bir 'orijinaldir', hatta bu... neyse, oraya geldiğinizde göreceksiniz!

Hadi, olayları kronolojik olarak ele alalım-tabii yaklaşık olarak.

Her ne kadar 'Bel-Hissar'ın Kanı' yayınlanan üçüncü **Conan** hikâyesi olsa da (BC #27) Buscema'nın çizdiği ilk macera idi. Çoktan unuttuğum sebeplerden dolayı, hem Marvel'ın editörü hem de **Conan**'ın senaryo yazarı olan ben, John'a 'Tarım Savaşı'ın son iki bölümünden önce (#25-26) 'Kan'ı çizdirmiştim. Belki de John'un uzun sürecek resimleme dönemine başlamasından önce Barry'nin 'Red Sonja'yı bitirmesini beklemem gerektiğini hissettim. Conan'ın bu muhteşem macerasını anmadan geçemem. Şansıma, aynı güzellikte başkaları da oldu -John'un o sayfayı ve 'Kan'ın kalan bölümlerinin çoğunu resimlemesinin de etkisiyle hikâye dönem dönem tekrar basıldı.

'Bel-Hissar'ın Kanı', REH'in Haçlı ordularının askeri Cormac Fitzgeoffrey'in tamamlanmış iki hikâyesinden biri olan 'Belshazzar'ın Kanı'na dayanılarak uyarlanmıştı. 'Belshazzar' 1931 sonbaharında, **Oriental Stories** dergisinin bir sayısında yayınlanmıştı. Sert kapaklı olarak yayınlanan tekrar basımının önsözünde, yazar Richard L. Tierney, Cormac Fitzgeoffrey için 'muhtemelen, kahramanlarının içinde Conan'a en yakın olanı' demişti. Bu Cormac (REH iki Cormac daha yaratmıştı), 13. yüzyılın başlarında yaşayan, Aslan Yürekli Kral Richard'ın fidye için Avusturya zindanlarına kapatıldığı o korkunç üçüncü Haçlı seferine katılmış İrlandalı bir savaşçıydı - evet, Robin Hood'un İngiliz zenginlerden çalıp İngiliz fakirlere verdiği dönemlerdi.

Conan hikâyeleri sıkça 'kılıç ve büyü' hikâyeleri olarak tanımlanır, gerçekten de Howard'ın Conan taslaklarında az da olsa büyü ve/veya büyüyle harmanlanmış bir dehşet vardır. 'Belshazzar Kanı' sadece büyü ürünü kızıl bir mücevher üzerine kuruluyken ben mücevherin dışında maddeleşen bir canavar ya da ona benzer bir şey eklemeyi uygun buldum. Ama bunun çekiciliğine karşı

koydum, çünkü çizgi roman versiyonunun vahşilikle dolu olacağını biliyordum - bunun, son uzun soluklu macera olan 'Tarım Savaşı'nın ardından gelen tek sayılık bir öykü olmasını istiyordum. John, benim yorumlarımdan çok, okuması için ona verdiğim Howard'ın kısa hikâyesinden etkilenmişti ve o güne kadarki en güzel aksiyon macerasını çizdi.

Çiniler için Ernie Chua (Ernie Chan) ile anlaştık. John kendisi ya da kardeşi Sal'ın yaptığı gibi daha temiz ve yalın çinilemeyi tercih etse de, Marvel okurlarının Barry'nin son sayılardaki nefis çalışmalarının ardından daha detaylı bir çalışmaya olumlu bakacaklarını hissediyordum. John, zaman zaman da olsa, gelecekte **Conan**'ı kendisi de çinileyecek ve çok beğenilecekti, ama bu noktada, sadece çizmeyi yeğledi ve çinileyecek kişinin seçimini Stan'le bana bıraktı. Aylar hatta yıllar içinde aldığımız mektuplardan, **Conan** satışlarının hızla artışından, doğru bir seçim yaptığımıza inanıyorum.

'Zembabwe Ayı!' -Afrika'da bu isimde bir ulusun yaşamadığı, sadece önceki bir medeniyetten kalan bazı izlerin bulunduğu dönemlerde yazılmıştı- bir REH hikâyesiydi ve ilk olarak, yaşadığı zamanlarda Howard'ın Conan hikâyelerinin tümünü yayınlayan **Weird Tales** dergisinin 1935 Şubat sayısında 'Büyük Dehşet' gibi mütevazi bir adla ortaya çıkmıştı.

'Ay', Güney'in bataklıklarında, voodo'ya tapan siyahilerin, Yeni Dünya'ya ait olamayacak maymunumsu bir devin yer aldığı günümüze ait bir hikâyeydi... hareketin bitmediği (az da olsa yöresel bir ırk ayrımcılığının işlendiği) ama pek de mantıklı olmayan bir hikâye. Yine de, Glenn Lord'un sayesinde, REH'e ait ulaşabildiğim, çoğu basılmamış, ne varsa çılgıncasına okuduğum dönemde, aylar önce üzerinden geçtiğim bu öykünün sağlam bir **Conan** sayısı olacağını düşünmüştüm. Aynı zamanda daha sonra Conan'ın maceralı hayatında önemli bir rol oynayacak düşmanı da bu sayıda ortaya çıkacaktı. Thutmekri, vicdansız bir Stigyalı maceracıdır ve REH'in 'Mücevherler ve Gwahlur' adlı Conan macerasında görünen bir paralı askerdir, ne var ki burada önemli bir rol üstlenmez. 'Gwahlur'daki olaylar, daha ileriki bir tarihte, **Conan** #28'e ait, Kimmeryalı'nın henüz yirmili yaşlarında olduğu (ne var ki John çizdiğinde biraz daha büyük gösterir) bir zamanda geçer; yine de, REH'in hikâyesi Conan ve Thuthmekri'nin daha önce karşılaştıklarını yazar, neden burada olmasın?

Sivri dişli altın maymun (uzun pençeleri ve rengi benim önerim olabilir) Conan'ın REH hikâyelerinde karşılaştığı pek çok insanımsıdan yalnızca biri olduğu için -'Evdeki Dolandırıcılar' hikâyesindeki Thak'a kıyasla da güçlükle yarı insan kategorisinde yer alır- maceranın küçük detayları en çok hoşlandığım bölümler olmuştu. Thutmekri'nin ortaya çıkışı... John'dan çizmesini rica ettiğim, talihsiz kadın kahramanın açık kıyafeti (göğüslerinin açıklığıyla o güne göre oldukça cezbediciydi -çizgiroman komisyonunun karşı çıkmasını bekliyordum, ama belki onlar da bir renk kattığını düşündüler)... ve, en önemlisi, hikâyenin girişindeki iki bacaklı yılanla dövüş. REH'in 'Büyük Dehşet'/'Zembabwe Ayı'nda böyle bir sahne yoktu -iki bacaklı yılan ve çift kollu ağaç benim mi, yoksa John'un fikri miydi hatırlamıyorum- ama John'un görsel tasviri beni ürpertmişti. Hatırladığım kadarıyla, ben daha çok sahnenin akışıyla ilgili önerilerde bulunmuştum -yılanın başının bir bıçak darbesiyle uçması (ancak kıvrık bir bıçak o ağaç gövdesi kadar bir kalınlığı kesebilirdi) ve kahramanın kendisini bataklıktan kurtarmak için bıçağı kullanış biçimi.

Ancak, hikâyenin sonunda ikileme düştüm. Çoğu maceranın sonunda olduğu gibi, Conan, yine, çekici, yarı çıplak bir kızla uzaklaşıyordu. Robert E. Howard'ın böyle şeylere kafa yormasına gerek yoktu, çünkü bir hikâyenin sonuyla yeni hikâyenin başlaması arasında yıllar olmasa bile aylar geçiyordu -Conan hikâyeleri kronolojik sırayla basılmamıştı bile. Oysa benim Marvel tarzı çizgi roman sürekliliği sorunum vardı- ve eğer Conan'a maceranın sonunda eşlik eden bir karakter varsa, okurlar sonraki macerada onu da görmek, ya da en azından ona ne olduğunu öğrenmek istiyorlardı. Kendi adıma, son sayfalarda konuyu ele alıp, genç kadına ne olabileceğini üstü kapalı ima etmeye çalıştım. Umarım zatürreye yakalanmamıştır.

Barbar Conan #29 için, telif ajansı Glenn Lord tarafından başka yerde basılmamış malzemenin telifini korumak için yayınlanan **The Howard Collector** -Howard Kolleksiyoncusu- adlı bir dergiye başvurdum. 'Tyre'e Karşı İki', Fenikelilerin başkenti Tyre'de geçen kısa bir öyküydü. Glenn'in onayıyla, Tyre'i büyüyen krallık Turan'ın başkenti Aghrapur olarak değiştirdim ve böylece 'Aghrapur'a Karşı İki!' başlığı doğdu. REH'in oldukça kısa öyküsünün kahramanı yine yabancı bir barbardı -Galyalı Eithriall açıkça Fenike'nin doğusundan gelen Avrupalı bir gezgindi- ve Conan'a uyarlanması kolaydı. Howard'ın versiyonunda büyüyle ilgili bir şey yoktu, ben de biraz ekledim... ama diğer **Conan** hikâyelerine göre büyü ögesi oldukça geri planda kaldı.

Bu hikâyenin ana amacı, Conan'ın, Howard, L.Sprague de Camp ve diğerleri tarafından biçimlenen hayatında, bir noktada Turan ordusuna katılmasıydı. Bu yüzden #29'un sonunda önüne bir seçenek çıktı -gönüllü askerlik ya da kralın lejyonları arasında bir yer. Conan'ın, şimdi **Conan** #20'nin sonunda yüzünü kestiği Kral Yezdigerd'in hizmetine girmesi hikâyedeki dile getirilmemiş ironidir... Yezdigerd ise bu sırada hâlâ uzaklardadır.

Bu noktada, itiraf etmeliyim -gittikçe aç gözlü olmaya başlamıştım. Bir taraftan Robert E. Howard'ın yazdığı hikâyeleri adapte ediyordum ki bunlar, (birinci ciltte bu konuya değinmiştim) REH'in ajansı tarafından Marvel kontratına konulmamıştı, ancak Glenn Lord'la bire bir yazışmalarla izin almıştım -yine de Conan dergilerinde, onay alamadığım pek çok öykü de yer alıyordu. Bunlar, bilimkurgu ve fantezi yazarı L. Sprague de Camp'ın tamamladığı ya da REH'in aslında Conan için yazmamış olduğu, sonradan Conan macerası olarak uyarlanan hikâyelerdi- bir taraftan da de Camp'ın özellikle genç yazar Lin Carter'la yazdığı hikâyeleri. Bu hikâyelerin bir ya da iki tanesi Conan'ın Turan ordusunda askerlik yaptığı döneme aitti, bu yüzden hem de Camp, hem de Carter'a bu hikâyeleri **Barbar Conan**'a uyarlamak için izin isteyen mektuplar gönderdim.

Bu benim açımdan gergin geçen bir süreçti, çünkü de Camp'ın da, Carter'ın da biraz kırgın olduklarını biliyordum, sebebi de, bir **Conan** çizgi romanı yapmak için doğrudan Glenn Lord'a gitmiş olmamdı. Lin, tam olarak, lisans almak için 'onların arkasından iş çevirdiğimi' söyleyen bir mektupla cevap verdi. Ben de kibarca bunu reddettim. Sonuçta, Conan çizgi romanlarının giriş kısmında de Camp'ın kendisi de Glenn Lord'u Howard'ın ajansı olarak tanıtıyordu; Glenn'in Pasadena, Texas'daki adresini bile vermişti! Durum böyleyken Conan'ın hakları için başka kime başvurabilirdim? Ben Conan'ın peşine düşmeden önce, Lin, her şeyin farkında olduğu halde, ancak Marvel ve ben Lin'in kendi Conan'a benzer kahramanı Thongor'un hakları için görüşmeye gittiğimizde (karakterin haklarını ajansı kanalıyla alabileceğimizi söyledi) bana hak verdi. Yazdığı ya da tamamladığı tüm Conan ve Kull hikâyelerinin küçük bir ücret karşılığında, benim tarafımdan olsun, Marvel tarafından olsun uyarlanmasına izin verdi.

De Camp, 1930'lardan beri bilimkurgu ve fantezide büyük bir isim, Conan'ı Lancer Yayınevi'e pazarlarak Conan'ın 1960'larda doğuşunu sağlayan kişiydi ve yazdığı hikâyeleri adapte etmem konusunda pek hevesli olmasa da onay veren bir mektup gönderdi. Yine de sanırım silahlarını kuşanmıştı.

Tüm bu çabaların ardından **Conan** #30'da, tek bölümlük bir hikâye olan ve 'Robert E. Howard ve Lin Carter' ibaresini taşıyan ilk adaptasyon 'Nergal'in Eli!' geldi. Howard, dev gölge yarasaların bir Turan bölüğünü katlettiği ilk sayfaları yazmıştı, bu katliamdan tek kurtulan Conan'dı (şüphesiz Kimmeryalı günümüz reality show'larında büyük başarı yakalardı) ve ilk bir iki sayfada Yaralet'teki korkunç sahneyi kurgulamış, Conan ile tatlı Hildico'nun karşılaşmalarının ardından da hikâyeyi yarım bırakmıştı. Daha sonra da bir nedenle bir kenara atmış, tamamlamak için de tekrar eline almamıştı. Carter öyküyü bitirmiş (ve adını koymuş), 1967'de Conan dergisinde yayınlatmıştı. REH tarzını korumada çok başarılı olduğunu düşünüyorum ve bunu da kendisine söyledim. O da karşılığında, John, Ernie ve benim **Barbar Conan** #30'daki uyarlamamızı beğenmiş görünüyordu, kısa zamanda dost olduk.

Hikâyeye pek fazla ekleme ya da çıkarma yapmadım -ama Stan Lee ile gölge yarasaların kontürlerinin renkli olması konusunda görüştüğüm için memnunum- sadece gölge yarasalar siyah-beyaz resimlenmek yerine, mavi kalıba göre çinilendi. Bu tarz şeyler günümüzde rahatlıkla yapılıyor, ama 1973'te bu ekstra bir sorun demekti ve önemli bir risk içeriyordu: Marvel yayın haklarını yurt dışına satacak olursa ve sadece her zamanki siyah filmleri gönderirse nerede bir yarasa varsa, orası boşluk olarak görünecekti. Ta ki birisi mavi filmleri de göndermeyi akıl edene dek... Şahsen, bu beni pek ilgilendirmiyordu. Benim tek istediğim, gölge yarasaların mavi görünmeleriydi... ve bildiğim gibi yaptım.

'Nergal'in sonunda, gelecek sayı 'Mezardaki Şey!' olarak anons edilmişti. Ama **Conan** #31 'Mezardaki Gölge' olarak çıktı. Aslında, #30'daki duyurunun orijinali 'Tapınaktaki Şey!'di -bu aynı zamanda Camp/Carter Conan hikâyesinin de adıydı (ve Lancer'den çıkan **Conan** kitabının) ve ben 'Nergal'in hemen ardından adaptasyona başlamıştım. Garip bir engel nedeniyle son anda 'Tapınak'ı 'Mezar' olarak değiştirmek zorunda kaldım:

'Şey' Conan'ın ilk maceralarında kullanılmıştı -kronolojik olarak **Barbar Conan** #2 ile #3 arasında geçen olaylarda- ama çizgi romanı piyasaya vereceğimiz zaman henüz diğer yazarlarca tamamlanmış Howard öykülerini yayınlama iznini alamamıştık. Şu anda Camp/Carter'ın Conan'a yaptıkları eklemeleri adapte etmiş olmaktan son derece hoşnutum -özellikle de anlattığım öyküdeki Conan ve Turan askerlerinin düşmanlar tarafından sarılışını -ve Conan'ın 'Tapınaktaki Şey' macerasını hatırladığı kısmı. John ve ben de Camp'in hikâyelerini uyarlamamıza dair verdiği izni iptal eden mektubunu aldığımızda senaryo üzerinde yeni çalışmaya başlamıştık. Düşmanca bir tavrı yoktu, ama onu mutsuz eden bazı konular vardı -muhtemelen para, en azından sorunun bir kısmı buydu- ve anlaşmazlık çözülene dek emeği geçen hiçbir öyküyü yayınlayamayacağımızı belirtiyordu. (1970'in sonlarında Conan Properties, Inc., kurulunca Marvel Lord, de Camp,Carter ve diğer yazarların haklarını alacaktı.)

Doğal olarak de Camp'in son dakika kararından dolayı hayal kırıklığına uğramıştım, ama o ölümcül baskı altında bile her şey kolay halledilebilir görünüyordu. Genç Conan'ın Hiperborealıların elinden yeni kurtulduğu (#3'ün açılış sahnesi) Camp/Carter hikâyesinin geçtiği zaman dilimini korudum -ve Marvel'ın Conan sürekliliğini devam ettiren, 'Tapınaktaki Şey'in yerine geçebilecek yeni bir macera oluşturdum. (31'deki maceranın da benzer bir yapısı vardı, ama eski, dev bir iskeletin canlanması yerine, Kimmeryalı'nın kendi gölgesi canlanarak ona saldırıyordu. Bu içerikle dalga geçtim ve böylece savaşı bitirdim; gerçekten de, Gerry Conway'le, daha sonra 1983'te **Conan the Destroyer** filmini ortaya çıkaracak ilk taslağımızı hazırladığımızda (beşin ilki), ben de gölge misyonumu tamamlamıştım; ne yazık ki bu bölüm filmden çıkarıldı (yine de filmin çizgiroman uyarlaması **Conan and the Horn of Azoth** -Conan ve Azoth'un Boynuzu'nda kısaca değinildi). Daha sonra, Marvel de Camp hikâyelerini uyarlamak için izin aldığında, 'Şey' ve 'Gölge' olaylarını tekrarlamak biraz garipti.

#31'de, Conan'ın büyüden ne kadar nefret ettiğini vurguladım -bu, büyülü kılıç fikrini de içeriyordu ki, Elric'in Fırtına Getiren'ine benzer, kurukafa kabzalı bir kılıçtı. De Camp ve Carter'ın kurukafalı kılıçla olan sahnesi, elbette, 1980'lerdeki **Barbar Conan** filminde az da olsa işlenmişti, ne var ki, iskelet canlanmıyordu... bu sadece seyirciler arasında daha bilgili olanları mutlu etmek içindi. Ben, şahsen, James Earl Jones ve Sandahl Bergman'ın sahnelerini saymazsak, John Milius'un filmin ikinci yarısında kullandıklarına kıyasla iskeletin dövüşmesini tercih ederdim.

Howard... Jakes... Moorcock... Carter... ve (daha çok) de Camp. Pek çok önemli fantezi yazarının hikâyelerini uyarlamıştım, artık yeni bir denemenin zamanı gelmişti. 1930'larda, pulp dergisi yazarı Norvell W. Page '**The Shadow -Gölge**'den bile popüler bir kahraman olan '**The Spider-Örümcek**'i yaratmış ve pek çok öykü yayınlamıştı. L. Sprague de Camp'ın kendisinin yazdığı 'Conan'ın

Benzerleri' adlı bir makaleden, REH'in 1936'da, otuz yaşında intihar etmesinin ardından doğan boşluğu doldurmak için Page'in, Prester John adında bir kahramanın üzerine kurulu iki pulp roman yazdığını öğrendim. Bu ad, bir zamanlar gerçekten var olduğuna inanılan gizemli bir Asya krallığının son derece varlıklı Hıristiyan yöneticisi ile ilgili efsaneden doğmuştu; ne var ki, kızıl sakallı P.J.'in maceraları, daha çok 'fırtına' ya da buna benzer bir anlama gelen 'Wan Tengri'de geçiyordu. Page'in iki Prester John hikâyesi -**Ateşten Rüzgârlar** ve **Ayı Tanrının Oğulları**- de benzer öğeler içeriyordu. Yine de, 1960'ların sonunda, 'kılıç ve büyü' ile ilgili basılan her şeyin 'Conan'ın patlama yaptığı dönemde tekrar kullanıldığı zamanlarda Page'in bu iki hikâyesi bir kitapta toplanmıştı. Ajansa, kitapları ve **Ateşten Rüzgârlar**'ı bu ciltte tekrar basılan **Barbar Conan**'ın üç sayısında uyarlamak için bir teklif verdim. Ayrıca diğer Prester John hikâyesi **Ayı Tanrının Oğulları**'nın hakkını da aldım, ne var ki ancak uzun yıllar sonra uyarlayabildim.

Page'in öyküsü Hiborya çağında, bugünkü Çin'in olduğu yerde, Khitai'de geçiyordu -ben de ironik olarak kentin adına 'Wan Tengri' dedim. Bana, büyü ögesi romanda biraz acemice kullanılmış gibi gelmişti -açıkçası benim uyarlamamda büyü ögelerinin kullanımı Page'inkine göre biraz daha mantıklı oldu - ama hareketli ve iç içe geçen kurgusu John Buscema'ya canlı kareler, egzotik mekânlar ve güzel kadınlar çizme imkânı verdi.

Evet, aslında, John'a maceranın sonunu biçimlendirmesi için mükemmel bir fırsat yarattım. Page'in hikâyesinin biraz daha büyüye ve birinci bölümün diğer bölümlere göre daha iyi bir sona ihtiyacı olduğunu düşündüm, böylece, hikâyeye, hem o bölümün, hem de kapağın odak noktası olacak, baştan çıkarıcı, ahtapot kollu bir kadın ekledim. (Aslında o dönemde, Conan kapaklarını Buscema'dan çok Gil Kane çizdi; John kapak çizmekle pek ilgilenmiyordu, ancak ihtiyacımız olduğu anlarda devreye giriyordu.)

Ve Bourtai, Page tarafından yaratılan üçkağıtçı küçük hırsız, Conan için çok uygun bir tezat karakterdi. Zaten gelecek sayının bir bölümünde de görünecekti. İtiraf etmeliyim, 1980'lerin başında, iki Conan filmindeki yan karakteri görünce ilk aklıma gelen Bourtai oldu, özellikle de sonradan **Conan the Destroyer** olarak sunulacak ilk beş taslağı hazırlarken.

Ateşten Rüzgârlar uyarlamasının yarım kalmasını engellemek için Dark Horse'da çalışan Jeremy Barlow ve ekibi bu kitaba birkaç sayfa eklediler. İşte bu da bizi mükemmelliğe ulaştırdı! Yoksa, sonunu öğrenebilmek için 6.cildin çıkmasını beklemeniz gerekecekti -ya da benim hikâyenin sonunda Conan'ın galip geleceğini belirten bir ibare eklemem. Ama zaten siz bunu biliyorsunuz. Ne de olsa eğlencenin yüzde 90'ını oluşturan da Conan'ın zaferleri.

Ve sonuçta, pulp fiction da bu değil mi: eğlence!

Roy Thomas, 1965 yılından beri çizgi roman alanında yazar ve sıklıkla editör olarak çalışmış ve 1972-74 arasında Marvel Comics'te genel yayın yönetmenliği yapmıştır. 1999'da, Comic Buyer's Guide'da çizgi roman severler ve profesyoneller tarafından 20. yüzyılın en beğenilen 5. çizgi roman yazarı ve en beğenilen 4. editörü seçilmiştir. Roy, Barbar Conan ve Savage Sword of Conan'ın tüm projeleri içinde en beğendikleri olduğunu söyler ve Dark Horse için çizer Arthur Suydham ile birlikte sınırlı bir Conan serisi üzerinde çalışmaktadır. Conan filmlerinde de yazar olarak katkısı olmuş (Barbar Conan'da senaryo danışmanı ve Conan the Destroyer'ın üç yazarından biri); bir Conan çizgi roman gazetesi yayınlamış (1978-80); 1990'larda Conan televizyon serisi hazırlamış; birkaç radyo kaydı yapmış; hatta bir televizyon animasyonu çekmiştir... kısacası barbarın göründüğü her yerde parmağı vardır. Roy ve dişi korsan kraliçesi Dann Güney Carolina'nın vahşi güzelliği içinde, 130 dönümlük hayvanlarla dolu büyük bir çiftlik evinde yaşıyorlar -ama gördüğü tek yarasalar yüzme havuzlarında onlara baskın yapmak için alacakaranlıkta ortaya çıkanlar.

Conan'ın ihtişamlı dönüşü!

1970'lerin ortalarında, Robert E. Howard'ın maceracı büyü ve kılıç kahramanı çizgiroman dünyasını kasıp kavurmaya başlamış Roy Thomas'ın senaryoları ve yetenekli çizerlerin kareleriyle hayat bulmuştu. Bu çizerlerin arasında Conan efsanesine en büyük katkıyı sağlayan tartışmasız **John Buscema**'dır. Howard'ın kahramanını bir bakıma yeniden yaratmıştır.

Doğaüstü yaratıklar, güzel oldukları kadar tehlikeli kadınlar ve en önemlisi de Barbar Conan efsanevi çizer **John Buscema**'nın çizgileriyle adeta canlanıyor.

Barbar Conan'ın 27-34. maceralarını içeren KLASİK MACERALAR Serisi'nin 5. cildini beğeneceğinizden eminiz.

ISBN 975-6535-16-4

lâlkitap